

Streszczenie decyzji Komisji**z dnia 16 maja 2012 r.****uznającej koncentrację za zgodną z rynkiem wewnętrznym oraz z funkcjonowaniem Porozumienia EOG****(Sprawa M.6286 – Südzucker/ED & F MAN)**

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 3145 final)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2014/C 160/08)

Dnia 16 maja 2012 r. Komisja przyjęła decyzję w sprawie połączenia przedsiębiorstw na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2. Pełny tekst decyzji w autentycznej wersji językowej sprawy, w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności, znajduje się na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji pod następującym adresem: http://ec.europa.eu/comm/competition/index_en.html

I. STRONY

- (1) Przedsiębiorstwo Südzucker będące stroną zgłaszającą jest niemieckim przedsiębiorstwem spożywczym, którego przedmiotem działalności jest produkcja i wprowadzanie do obrotu cukru oraz dodatków do środków spożywczych, mrożonej żywności, porcjowanych artykułów spożywczych, bioetanolu, zagęszczonych soków owocowych i przetworów. Segment cukrowniczy obejmuje produkcję cukru białego z buraka, a także rafinację cukru trzcinowego surowego oraz wprowadzanie do obrotu cukru i produktów ubocznych. Südzucker produkuje cukier w 29 cukrowniach wytwarzających cukier buraczany i w trzech rafineriach w Niemczech, Belgii, Bośni i Hercegowinie, Francji, Polsce, Austrii, na Słowacji, w Republice Czeskiej, na Węgrzech, w Mołdawii i Rumunii.
- (2) Przedsiębiorstwo ED & F Man („EDFM”) zajmuje się głównie handlem towarami. Jego asortyment produktów obejmuje cukier, ciekłe produkty uboczne produkcji cukru, takie jak melasa (segment produktów ciekłych), kawę, oleje tropikalne i biopaliwa.
- (3) Südzucker i EDFM zwane są dalej „stronami”, a Südzucker „stroną zgłaszającą”.

II. TRANSAKCJA

- (4) W dniu 19 września 2011 r. Komisja otrzymała oficjalne zgłoszenie na mocy art. 4 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, zgodnie z którym przedsiębiorstwo Südzucker nabędzie 24,99 % kapitału podstawowego EDFM („proponowana transakcja”).
- (5) Zgodnie z pkt 54–57 obwieszczenia Komisji dotyczącego kwestii jurysdykcyjnych udziałowców mniejszościowy może przejąć wyłączną kontrolę *de iure*, jeżeli uzyskuje zdolność do wywierania decydującego wpływu na określanie strategicznych zachowań handlowych przejmowanego przedsiębiorstwa. W umowie subskrypcyjnej i umowie spółki przedsiębiorstwu Südzucker przyznano szczególne prawa weta w odniesieniu do decyzji strategicznych, w szczególności w odniesieniu do rocznego budżetu, biznesplanu i mianowania dyrektorów. W związku z tym skutkiem proponowanej transakcji byłoby uzyskanie przez Südzucker wyłącznej kontroli nad EDFM.
- (6) Proponowana transakcja stanowi zatem koncentrację w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

III. STRESZCZENIE

- (7) Komisja na podstawie własnego badania na etapie I wyraziła poważne wątpliwości dotyczące zgodności proponowanej transakcji z rynkiem wewnętrznym i w dniu 9 listopada 2011 r. przyjęła decyzję o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.
- (8) W dniu 14 lutego 2012 r. Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń zgodnie z art. 18 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. W dniu 28 lutego 2012 r. przedsiębiorstwo Südzucker udzieliło odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

- (9) W dniu 5 marca 2012 r. miało miejsce złożenie ustnych wyjaśnień na spotkaniu wyjaśniającym umożliwiające stronie zgłaszającej skorzystanie z prawa do obrony. W spotkaniu wyjaśniającym uczestniczyło również przedsiębiorstwo SFIR jako osoba trzecia.
- (10) W dniu 24 stycznia 2012 r. przedsiębiorstwo Südzucker przedstawiło pierwszą wersję zobowiązań. Na podstawie pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń i wyników badania rynku zobowiązania zostały zmienione, a aktualna wersja zobowiązań została przekazana Komisji w dniu 16 marca 2012 r. W dniu 30 marca 2012 r. strony wprowadziły pewne wyjaśnienia i poprawki do ostatecznych zobowiązań.
- (11) W związku z tym w dniu 16 maja 2012 r. Komisja przyjęła decyzję o warunkowej zgodności koncentracji ze wspólnym rynkiem zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

IV. UZASADNIENIE

- (12) Südzucker jest największym europejskim producentem cukru, a EDFM jest drugim co do wielkości przedsiębiorstwem zajmującym się handlem cukrem na świecie. EDFM zajmuje się także produkcją cukru w Europie w dwóch rafineriach: w rafinerii w Brindisi na południu Włoch i w ramach spółki joint venture z przedsiębiorstwem SFIR i rafinerią DAI w Coruche (Portugalia). Ich działalność pokrywa się lub może pokrywać się w następujących kategoriach: (i) dostawy cukru białego we Włoszech i w Grecji; (ii) dostawy preferencyjnego cukru trzcinowego surowego w EOG; a także (iii) dostawy melasy w kilku państwach członkowskich, głównie w Europie Środkowej.
- (13) Bez względu na dokładne określenie właściwego rynku proponowana transakcja nie stwarza problemów w zakresie konkurencji, jeśli chodzi o dostawy preferencyjnego cukru trzcinowego surowego, melasy oraz cukru białego w Grecji. Proponowana transakcja stwarza jednak problemy w zakresie konkurencji jeśli chodzi o dostawy cukru białego we Włoszech.

A. Właściwe rynki produktowe

Wprowadzenie do przemysłu cukrowniczego

- (14) Cukier (a właściwie sacharoza) jest najbardziej powszechną substancją słodzącą. Cukier może występować w wielu naturalnych środkach spożywczych (np. owocach i warzywach), ale jego ekstrakcja jest możliwa tylko z buraka cukrowego, który jest uprawiany w Europie i innych miejscach na świecie oraz przetwarzany jest na cukier lokalnie, lub z trzciny cukrowej, którą uprawia się w bardziej tropikalnych klimatach.
- (15) Obecnie 80 % światowej produkcji cukru otrzymuje się z trzciny. Większość cukru spożywanego w Europie stanowi jednak cukier buraczany. Od czasu reformy rynku cukru z 2006 r. większy odsetek produkcji unijnej opiera się na cukrze trzcinowym surowym.
- (16) Dostawy cukru reguluje wspólna organizacja rynku, której zasady określono w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007. System organizacji rynku cukru ustanowiono w 1967 r., aby zapewnić producentom wspólnotowym godziwy dochód i ustabilizować rynek. Producenci unijni mogli sprzedawać cukier po cenach gwarantowanych, tj. cenach interwencyjnych, które w latach 1996–2006 były znacznie wyższe od cen na rynkach światowych. Kwoty produkcyjne rozdzielane między państwa członkowskie utrzymywały ogólną produkcję w określonych granicach. W przypadku produkcji zewnętrznej stosowano opłaty przywozowe, a nadwyżki cukru były wywożone z zastosowaniem refundacji wywozowych.
- (17) W następstwie negatywnej decyzji WTO, potępiającej w szczególności subsydia wywozowe, w 2006 r. zreformowano system organizacji rynku cukru w celu poprawy konkurencyjności w sektorze cukru, stabilizacji rynków, zapewnienia dostępności dostaw cukru i poprawy prorynkowego nastawienia sektora dzięki ograniczeniu niektórych barier regulacyjnych.
- (18) Reforma sektora cukru z 2006 r. obejmowała następujące główne elementy: (i) znaczące obniżenie ogólnej europejskiej produkcji buraka cukrowego dzięki masowemu zrzekaniu się kwot; (ii) zniesienie cen interwencyjnych; (iii) bezcłowy dostęp do rynku dla krajów najslabiej rozwiniętych (LDC) i państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) od 1 października 2009 r.; (iv) zawieszenie refundacji wywozowych na cukier od września 2008 r.; (v) dopuszczenie tylko ograniczonego wywozu pozakwotowego; a także (vi) ustanowienie tymczasowego funduszu restrukturyzacji w celu finansowania rekompensat za dobrowolne zrzekanie się kwot produkcyjnych.
- (19) Zrzekanie się kwot spowodowało znaczący spadek liczby państw członkowskich produkujących cukier, doprowadzając tym samym do nasilenia handlu w całej UE i konkurencji transgranicznej. W wielu państwach członkowskich UE, w tym we Włoszech, występuje deficyt cukru, a wielkość spożycia przekracza krajową produkcję buraka.

- (20) W związku z tym, że reformę unijnego rynku cukru rozpoczęto w latach 2006/2007, zakładano, że popyt wewnętrzny UE wynoszący około 16,7–17,1 mln ton rocznie zostanie zaspokojony przez produkcję cukru w ramach kwot państw członkowskich na produkcję buraka wynoszącą 13,3 mln ton, a pozostała część popytu zostanie zaspokojona przez cukier importowany od tradycyjnych preferencyjnych partnerów handlowych. Tak się jednak dotychczas nie stało głównie z tego powodu, że oczekiwane wielkości przywozu z państw LDC/AKP okazały mniejsze od wielkości przewidywanych przez Komisję, czego wynikiem był stopniowy spadek poziomów zapasów.
- (21) Obecnie cukier trzcinowy surowy do rafinacji może być przywożony do UE z państw trzecich w ramach następujących systemów celnych: (i) przywozu cukru z państw AKP/LDC (inicjatywa „wszystko oprócz broni” i umowy o partnerstwie gospodarczym); (ii) kwoty CXL; (iii) wyjątkowych kontyngentów taryfowych; a także (iv) innych systemów celnych dotyczących przywozu cukru.
- (22) Dostęp do cukru trzcinowego surowego z państw AKP/LDC lub w ramach kwot CXL ma zasadnicze i strategiczne znaczenie dla unijnych producentów cukru, ponieważ tylko cukier trzcinowy surowy może być przywożony do UE w taki sposób, że należności celne i ilości nie uniemożliwiają tego przywozu. W 2010 r. do EOG przywieziono jednak zaledwie 2,55 mln ton preferencyjnego cukru trzcinowego surowego (w tym cukru surowego z państw AKP/LDC i cukru surowego w ramach kwot CXL). Ilość ta jest zbyt mała, aby zlikwidować lukę w wobec europejskiego popytu.
- (23) Reforma rynku cukru z 2006 r. spowodowała obniżenie liczby uczestników rynku, nasilając tym samym wcześniejszą tendencję do koncentracji w unijnym sektorze cukru. Na rynku w dalszym ciągu występuje tendencja czołowych unijnych producentów cukru w kierunku integracji pionowej i poziomej.

Definicja rynku cukru białego

- (24) W odniesieniu do właściwego rynku produktowego badanie rynku potwierdziło w przypadku Włoch poprzednie decyzje Komisji określające oddzielne rynki produktowe dostaw cukru białego dla zakładów przetwórczych oraz rynek dostaw cukru białego dla detalistów.
- (25) Z badania rynku wynika, że zmiana produkcji z cukru białego sprzedawanego zakładom przetwórczym na cukier biały sprzedawany detalistom może nie być rentowna, jak utrzymuje strona zgłaszająca, ponieważ zmiana taka może wymagać znaczących inwestycji i pociąga za sobą ryzyko utraty klientów. Pod względem popytu istnieje także ograniczona substytucyjność między produktami sprzedawanymi klientom detalicznym i przemysłowym.
- (26) W odniesieniu do właściwego rynku geograficznego, wbrew argumentom strony zgłaszającej, badanie rynku potwierdziło, że rynek geograficzny dostaw cukru białego jest rynkiem krajowym. Klienci i konkurent w całych Włoszech potwierdzili obie poprzednie decyzje Komisji i decyzje krajowych organów ds. konkurencji.
- (27) Po stronie popytu (i) klienci przemysłowi w znacznej większości przypadków kupują od dostawców z siedzibą we Włoszech, mają podpisane umowy na szczelbu krajowym i nie zaopatrują się bezpośrednio za granicą; (ii) kilka dużych podmiotów, które zaopatrują się za granicą u transeuropejskich podmiotów, musi płacić „włoskie” ceny za swoje włoskie zakupy; (iii) klienci przemysłowi kupują na rynku krajowym, ponieważ bezpieczeństwo i regularność dostaw i, co za tym idzie, bliskość miejsc składowych mają kluczowe znaczenie dla zakładów przetwórczych i detalistów, a także; (iv) klienci rzadko zmieniają głównego dostawcę, chociaż korzystają z różnych źródeł zaopatrzenia. Te elementy leżące po stronie popytu oznaczają, że dostawcy, którzy chcą skutecznie konkurować na całym rynku klientów przemysłowych we Włoszech, muszą mieć dostęp do ustalonej bazy klientów, posiadać rozwiniętą sieć dystrybucji i logistyki oraz dobrze znać warunki rynku lokalnego i krajowego.
- (28) Po stronie podaży (i) producentów buraka cukrowego we Włoszech ograniczają niepodlegające wymianie handlowej stałe kwoty produkcyjne ustalane na poziomie krajowym; (ii) duża część przywozu do Włoch jest bezpośrednią konsekwencją systemu kwot produkcyjnych, który ogranicza produkcję buraka cukrowego we Włoszech i w związku z tym nie wskazuje na presję konkurencyjną wywieraną na producentów włoskich przez podmioty zagraniczne; (iii) zagraniczni producenci prowadzą we Włoszech działalność głównie w ramach spółek *joint venture* z włoskimi podmiotami o ugruntowanej pozycji; wynikałoby z tego, że rynek włoski różni się od innych rynków w Europie; w przeciwnym razie duzi producenci europejscy sprzedawaliby po prostu bezpośrednio we Włoszech i nie angażowaliby się w spółki *joint venture*, co zmusza ich do podziału zysku; (iv) w ostatnich latach strategia przedsiębiorstwa Südzucker we Włoszech polegała na konkurowaniu niskimi cenami, a więc różniła się znacznie od strategii stosowanej

w Niemczech lub we Francji, gdzie przedsiębiorstwo Südzucker utrzymało wysokie ceny; na rynku większym niż rynek krajowy arbitraż transnarodowy uniemożliwiłby stosowanie takich odrębnych strategii; (v) wewnętrzne dokumenty stron wskazują na istnienie krajowych strategii marketingowych w odniesieniu do poszczególnych państw członkowskich; (vi) wewnętrzne dokumenty stron wskazują na istnienie programów sprzedaży i na ustalanie cen na poziomie krajowym; (vii) fakt pokrywania się granic rynku z granicami krajowymi znajduje odzwierciedlenie i potwierdzenie w klauzulach o zakazie konkurencji, dla których terytorium Włoch stanowi terytorium odniesienia w umowach spółek *joint venture*; a ponadto (viii) informacje przedstawione przez Bundeskartellamt również wskazują na określenie rynku krajowego jako rynku geograficznego również w przypadku Niemiec w oparciu o argumenty, których treść i spójność mają analogiczne zastosowanie wobec rynku włoskiego.

- (29) Dodatkowo różnice cen między Włochami i Niemcami/Francją nie zostały poddane arbitrażowi, czego należałoby oczekiwać na tym samym rynku geograficznym, a znaczące różnice w udziałach w rynku w poszczególnych państwach członkowskich – nawet w sąsiednich państwach członkowskich – wskazują na istnienie rynków krajowych ze względu na krajowe strategie dostaw i produkcji.

Cukier trzcinowy surowy

- (30) Dostawa cukru trzcinowego surowego jest rynkiem wyższego szczebla w stosunku do produkcji i dostawy cukru białego w UE. Obie strony prowadzą działalność w zakresie dostaw/dostarczania cukru trzcinowego surowego do europejskich rafinerii (rynek wyższego szczebla) oraz produkcji i dostaw cukru białego do EOG (rynek niższego szczebla).

Definicja rynku preferencyjnego cukru trzcinowego surowego

- (31) Zgodnie z ustaleniami zawartymi w decyzji w sprawie ABF/Azucarera (sprawa M.5449) uznano, że dostawy cukru trzcinowego surowego stanowią oddzielny właściwy rynek produktowy, który należy odróżnić od rynku buraka cukrowego. Nie można jednak wykluczyć konieczności przeprowadzenia dalszego rozróżnienia między preferencyjnym cukrem trzcinowym surowym (w tym cukrem trzcinowym surowym z państw AKP/LDC, dostarczanym w ramach kwot oraz systemów CXL i kontyngentów taryfowych) a innymi systemami.
- (32) W odniesieniu do właściwego rynku geograficznego rynek zamówień preferencyjnego cukru trzcinowego surowego obejmuje co najmniej państwa AKP/LDC i mogłyby także obejmować główne państwa dostarczające cukier trzcinowy surowy w ramach preferencyjnych kwot i ceł CXL i kontyngentów taryfowych, takie jak Brazylia, Kuba i Australia. Kwestia możliwości rozszerzenia definicji rynku, tak aby objęła ona nawet cały świat, może jednak pozostać otwarta, ponieważ w żadnym przypadku proponowana transakcja nie budzi poważnych wątpliwości niezależnie od dokładnego zakresu właściwego rynku geograficznego.

Melasa

- (33) Melasa jest produktem ubocznym procesu rafinacji cukru i nie podlega systemowi regulacji. Istnieją dwa rodzaje melasy – melasa pochodząca z procesu przetwarzania trzciny cukrowej (melasa z trzciny cukrowej) albo melasa pochodząca z procesu przetwarzania buraka cukrowego (melasa buraczana).

Definicja rynku melasy

- (34) Badanie rynku nie potwierdziło argumentacji stron, że rynek produktowy melasy obejmuje dostawy zarówno melasy buraczanej, jak i melasy z trzciny cukrowej, niezależnie od zastosowania końcowego. Kwestia możliwości dalszego wyznaczenia rynku melasy może jednak pozostać nierozstrzygnięta, ponieważ problemy w zakresie konkurencji mogą występować niezależnie od dokładnej definicji rynku.
- (35) W odniesieniu do właściwego rynku geograficznego strona zgłaszająca jest zdania, że rynek melasy obejmuje co najmniej terytorium EOG. Badanie rynku nie było rozstrzygające, jeśli chodzi o zakres geograficzny rynku. Dostarczyło jednak pewnych informacji wskazujących, że rynek – przynajmniej w przypadku melasy buraczanej – może być bardziej ograniczony niż terytorium EOG wskazywane jako takie przez stronę zgłaszającą, oraz wyraźnie pokazało, że z perspektywy klienta granice krajowe nie mają znaczenia przy poszukiwaniu dostaw. Chociaż z badania rynku wynika, że rynek może obejmować terytorium EOG, do celów decyzji kwestia dotycząca dokładnego zakresu definicji geograficznego rynku melasy może jednak pozostać nierozstrzygnięta, ponieważ problemy w zakresie konkurencji mogą wystąpić niezależnie od przyjętej definicji rynku (tj. jako rynku obejmującego terytorium EOG albo jako rynku krajowego).

B. Ocena wpływu na konkurencję

Wprowadzenie

- (36) Komisja gruntownie zbadała strukturę i funkcjonowanie dostaw na rynkach cukru białego, dostaw cukru trzcinowego surowego i dostaw melasy, których dotyczy proponowana transakcja. W wyniku tego badania Komisja ustaliła, że proponowana transakcja może spowodować znaczące utrudnienie skutecznej konkurencji poprzez nieskoordynowane efekty i stworzenie dominującej pozycji na rynku dostaw cukru białego do zakładów przetwórczych we Włoszech.

1. Dostawy cukru białego

Włochy

- (i) Dostawy cukru białego do zakładów przetwórczych

Struktura rynku

- (37) Südzucker jest najważniejszym podmiotem na rynku włoskim, jeśli chodzi o dostawy cukru białego do zakładów przetwórczych. EDFM wspólnie z SFIR kontroluje sprzedaż cukru białego z rafinerii w Brindisi do zakładów przetwórczych, jest więc również ważnym podmiotem na tym samym rynku produktowym we Włoszech.
- (38) Ponadto Südzucker i EDFM są bliskimi konkurentami w wymiarze geograficznym. W przeciwieństwie do ich konkurentów oba przedsiębiorstwa posiadają miejsca składowe i prowadzą sprzedaż cukru białego do zakładów przetwórczych i detalistów na całym terytorium Włoch.
- (39) W wyniku proponowanej transakcji strony uzyskałyby wysoki łączny udział w rynku wynoszący co najmniej [50–60] % rynku sprzedaży cukru białego do zakładów przetwórczych we Włoszech ze znacznym dodatkowym przyrostem (ostrożnie szacowanym na [10–20] %).
- (40) W związku z tym w sektorze, który już jest skoncentrowany, dochodzi do dalszej konsolidacji, która spowoduje dalszą eliminację konkurencji między dwoma bliskimi konkurentami i doprowadzi do powstania lidera rynku, z którym jego konkurenci nie będą w stanie konkurować.

Ograniczenia zdolności

- (41) W wyniku proponowanej transakcji dojdzie do połączenia dwóch najbardziej dynamicznych i najszybciej rozwijających się podmiotów we Włoszech. Südzucker i EDFM są to dwaj konkurenci, którzy najłatwiej mogą dostosować swoje ilości/swoją sprzedaż na rynku włoskim.
- (42) Po przeprowadzeniu transakcji Südzucker i EDFM miałyby motywację i możliwość wycofania pewnych ilości i podniesienia cen we Włoszech.
- (43) Z badania rynku wynika ponadto, że niezależnie od faktu, że niektóre podmioty na rynku mają silną pozycję ze względu na infrastrukturę, stosunki z klientem lub szczególne partnerstwo z dostawcą cukru, konkurenci mieliby ograniczoną zdolność, ale nie mieliby motywacji i zamiaru zwiększania dostaw w sytuacji podniesienia cen na włoskim rynku cukru białego.
- (44) Stwierdzono, że konkurenci działający we Włoszech lub poza Włochami doświadczają ograniczeń zdolności produkcyjnej i w związku z tym istnieje małe prawdopodobieństwo, aby zwiększyli dostawy w sytuacji wzrostu cen i, co za tym idzie, przeciwdziałali takiemu zachowaniu rynkowemu podmiotu powstałego w wyniku połączenia, jak wyjaśniono powyżej.

Wyrównawcza siła nabywczą

- (45) Na podstawie faktów, zgodnie z którymi włoski rynek cukru jest rynkiem deficytowym, a ceny cukru we Włoszech są wysokie w porównaniu z cenami cukru w innych państwach członkowskich UE, bezpieczeństwo dostaw ma zasadnicze znaczenie dla klientów zarówno pod względem ilości, jak i jakości.
- (46) Z badania rynku wynika, że włoscy odbiorcy cukru nie uważają się za posiadających znaczącą siłę nabywczą wobec swoich dostawców cukru i prawdopodobnie nie mają możliwości zmiany dostawców cukru.
- (47) W związku z tym stwierdzono, że żadna wyrównawcza siła nabywczą nie może być przypisana włoskim odbiorcom cukru w stosunkach z ich dostawcami cukru oraz że nie wywierają oni w tym sensie presji konkurencyjnej na producentów/dostawców cukru w tym na strony.

Małe prawdopodobieństwo wejścia na rynek

- (48) Badanie rynku nie potwierdziło opinii strony zgłaszającej mówiącej o braku poważnych barier utrudniających wejście na rynek.
- (49) Konkurenci twierdzili, że rynek włoski cechują stosunkowo duże bariery utrudniające wejście na rynek, przy czym dostęp do surowca stanowi główną barierę utrudniającą wejście na rynek w sytuacji deficytu na rynku. Badanie rynku potwierdziło również, że rynek cukru wymaga znajomości warunków lokalnych, posiadania kanałów dystrybucji i wysokich nakładów inwestycyjnych.
- (50) Badanie rynku nie ujawniło ponadto żadnego podmiotu zainteresowanego wejściem na rynek dostaw cukru białego przeznaczonego dla zakładów przetwórczych we Włoszech. Przeciwnie, na włoskim rynku cukru ze względu na niedobór podstawowego surowca występują raczej przypadki wychodzenia z rynku.
- (51) W związku z tym stwierdzono, że wejście na właściwy rynek nie jest obecnie prawdopodobne.
- (ii) Dostawy cukru białego dla detalistów
- (52) Łączne udziały stron w rynku pozostają poniżej [30–40] % rynku dostaw cukru białego dla detalistów.
- (53) Badanie rynku wykazało, że proponowana transakcja nie doprowadzi do znacznego utrudnienia skutecznej konkurencji na rynku dostaw cukru białego dla detalistów we Włoszech.

Grecja

- (54) Badanie rynku potwierdziło, że przedsiębiorstwo EDFM nie prowadzi sprzedaży cukru białego w Grecji. Jeśli chodzi o prawdopodobieństwo, że EDFM mogłoby stać się potencjalnym konkurentem w Grecji, nie ma żadnych dowodów wskazujących na możliwość wejścia EDFM na grecki rynek cukru białego w najbliższym czasie.

2. Dostawy preferencyjnego cukru trzcinowego surowego

- (55) Pomimo rzeczywistego niedoboru preferencyjnego cukru trzcinowego surowego dostępnego w EOG oraz pomimo faktu, że EDFM jest ważnym niezależnym podmiotem na tym rynku, istnieje małe prawdopodobieństwo, aby proponowana transakcja miała wpływ na inne podmioty ze względu na (i) małe ilości i mały udział preferencyjnego cukru trzcinowego surowego stron dostarczanego obecnie osobom trzecim; (ii) obecność wysokiej liczby podmiotów już zintegrowanych pionowo; (iii) słabnącą rolę EDFM jako niezależnego przedsiębiorstwa handlowego w ciągu ostatnich lat; (iv) obecność innych przedsiębiorstw handlowych o ugruntowanej pozycji, zwłaszcza zajmujących się dostawą cukru CXL, które mogłyby od razu zastąpić EDFM w sytuacji, gdyby zaprzestało ono dostaw obecnych ilości do rafinerii osób trzecich; a także (v) potencjalnie niskie zapotrzebowanie przedsiębiorstwa Südzucker na bezcłowy i bezkwotowy cukier trzcinowy surowy na potrzeby jego rafinerii.
- (56) W związku z tym stwierdza się, że podmiot powstały w wyniku połączenia nie będzie miał ani zdolności, ani motywacji do zamknięcia dostępu do surowca preferencyjnego cukru trzcinowego surowego swoim konkurentom na rynku niższego szczebla w stosunku do produkcji cukru białego. Dodatkowo, biorąc pod uwagę wysoki udział sprzedaży wewnętrznej stron i niedobór preferencyjnego cukru trzcinowego surowego, podmiot powstały w wyniku połączenia nie będzie miał ani motywacji, ani zdolności do zamknięcia dostępu do odbiorców preferencyjnego cukru trzcinowego surowego w EOG.

3. Dostawa melasy

- (57) Działalność stron pokrywa się w zakresie dostaw melasy do celów fermentacji oraz dla rolników/odbiorców z sektora pasz. W zależności od definicji rynku geograficznego rynki, na które koncentracja wywiera wpływ, występują zarówno na poziomie EOG, jak i poziomach krajowych.
- (58) Jeżeli rynek zostanie zdefiniowany jako obejmujący całe terytorium EOG, podmiot połączony będzie dysponował udziałem w rynku wynoszącym [30–40] % całego rynku melasy (tj. zarówno melasy buraczanej, jak i melasy z trzciny cukrowej) przeznaczonej do wszystkich zastosowań. W przypadku wyznaczenia rynku zgodnie z zastosowaniem melasy proponowana transakcja nie spowodowałaby żadnej znaczącej zmiany w strukturze rynku ze względu na wysoce zmienny popyt na melasę przeznaczoną w produkcji pasz. Jeśli chodzi o dostawę melasy dla przemysłu fermentacyjnego, podmiot powstały w wyniku połączenia będzie posiadał łączny udział w rynku wynoszący około [40–50] % (Südzucker [20–30] % i EDFM [10–20] %). W trakcie badania rynku nie zgłoszono jednak żadnych popartych dowodami problemów w odniesieniu do wpływu proponowanej transakcji na klientów kupujących melasę do celów fermentacji.

- (59) W Austrii działalność stron pokrywa się tylko w zakresie dostaw melasy dla producentów mieszanek paszowych. W trakcie badania rynku producenci mieszanek paszowych poinformowali, że proponowana transakcja nie będzie miała wpływu na ich dostęp do melasy i jej cenę. Mając na uwadze znaczenie klientów kupujących melasę do celów fermentacji jako stabilnego i wiarygodnego źródła popytu, istnieje małe prawdopodobieństwo, aby podmiot powstały w wyniku połączenia miał możliwość postępowania niezależnie od swoich klientów i konkurentów.
- (60) W Republice Czeskiej Südzucker i EDFM nie znajdują się w sytuacji ścisłej wzajemnej konkurencji. Ponadto nieposiadanie przez EDFM specjalnych miejsc składowania melasy w Republice Czeskiej ogranicza jego zdolność do odgrywania znaczącej roli na rynku, innej niż rola związana z dystrybucją produktu.
- (61) W Belgii Südzucker i EDFM prowadzą dostawy dla różnych klientów. Südzucker dostarcza melasę głównie klientom kupującym ją do celów fermentacji. Badanie rynku potwierdziło, że klienci kupujący melasę do celów fermentacji mają alternatywnych dostawców oraz wiedzą, jak zorganizować alternatywne dostawy od osób trzecich lub bezpośrednio z krajów pochodzenia poza EOG. Jeśli chodzi o pasze, EDFM ma udziały w rynku podobne do udziałów innych przedsiębiorstw handlowych działających na tym rynku. W trakcie badania rynku żadna grupa klientów nie zgłosiła żadnych popartych dowodami problemów.
- (62) We Francji obecność EDFM jest bardzo ograniczona ([0–5] % sprzedaży melasy ogółem), co stanowi dodatek do skromnego udziału w rynku przedsiębiorstwa Südzucker na poziomie [20–30] %.
- (63) W Niemczech melasa sprzedawana przez Südzucker i EDFM stanowi niewielki odsetek melasy sprzedawanej do celów produkcji pasz. Jeżeli chodzi o dostawy melasy dla przemysłu fermentacyjnego, obie strony są obecne na rynku (Südzucker [20–30] % i EDFM [10–20] %) i doświadczają konkurencji na podobnym poziomie. W trakcie badania rynku wszyscy klienci kupujący melasę do celów fermentacji potwierdzili, że obecnie korzystają z wielu źródeł zaopatrzenia w melasę i że szukaliby alternatywnych dostawców, jeżeli podmiot powstały w wyniku połączenia zażądałby za nią wyższej ceny.
- (64) Na Słowacji Südzucker i EDFM nie konkurują ze sobą ściśle. Działalność stron nakłada się głównie w zakresie dostaw melasy dla rolników, którzy w trakcie badania rynku potwierdzili możliwość łatwego zastąpienia melasy innym składnikiem paszy.
- (65) W świetle powyższych elementów stwierdza się, że proponowana transakcja nie spowoduje problemów w zakresie konkurencji w odniesieniu do dostaw melasy w EOG lub na poziomie krajowym.

V. ZOBOWIĄZANIA

- (66) Aby usunąć wskazane problemy w zakresie konkurencji wynikające z proponowanej transakcji, strony przedstawiły zobowiązania zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Ostateczne zobowiązania przyjęte jako stanowiące rozwiązanie problemów w zakresie konkurencji wskazanych przez Komisję zostały przedstawione w dniu 30 marca 2012 r.
- (67) Ostateczne zobowiązania obejmują (i) zbycie przez EDFM wszystkich posiadanych przez nie obecnie udziałów w Brindisi, stanowiących [...] % pozostałych udziałów Brindisi; oraz (ii) przeniesienie korzyści gospodarczych wynikających z umów dotyczących cukru trzcinowego surowego. EDFM zapewniło także pewne gwarancje w odniesieniu do umów dotyczących cukru trzcinowego surowego.
- (68) W związku z tym strony oprócz zbycia udziałów EDFM w Brindisi podejmują się przeniesienia korzyści gospodarczych wynikających z umów dotyczących cukru trzcinowego surowego na nowego nabywcę, przy czym mają swobodę wyboru środków służących realizacji takiego przeniesienia w sposób zapewniający, aby Brindisi pozostało beneficjentem końcowym korzystającym z obecnych ilości i cen przewidzianych w umowach dotyczących cukru trzcinowego surowego.
- (69) Ostateczne środki zaradcze stanowią zatem rozwiązanie zidentyfikowanych problemów w zakresie konkurencji w sposób niebudzący wątpliwości, ponieważ przewidują (i) zbycie wszystkich posiadanych obecnie przez EDFM udziałów w rafinerii w Brindisi; oraz (ii) przeniesienie korzyści gospodarczych wynikających z umów dotyczących cukru trzcinowego surowego.

VI. WNIOSEK

- (70) Z powodów wymienionych powyżej w decyzji stwierdza się, że proponowana koncentracja nie doprowadzi do znacznego utrudnienia skutecznej konkurencji na rynku wewnętrznym lub na jego istotnej części.
- (71) W związku z tym, zgodnie z art. 2 ust. 2 i art. 8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw oraz art. 57 Porozumienia EOG, należy stwierdzić zgodność koncentracji z rynkiem wewnętrznym oraz z funkcjonowaniem Porozumienia EOG.
-